

Burn Out *

εφημερίδα τούχου αυτόνομου ★ σχήματος στους πολιτικούς μπχανικούς ΑΠΘ // φύλλο 0 // Μάιος 2013

Editorial

Η εφημερίδα τούχου "Burn Out" είναι αποτέλεσμα συλλογικών συζητήσεων της ανοιχτής συνέλευσης του αυτόνομου σχήματος στους Πολιτικούς Μπχανικούς, το οποίο έχει και την ευθύνη των όσων γράφονται. Ο όρος Burn Out, προέρχεται από το χώρο της ψυχολογίας και σημαίνει εργασιακή εξουθένωση, ακριβώς αυτό δηλαδή που βιώνει η τάξη μας (η εργατική) σήμερα, μια διαρκής υποτίμηση και εξουθένωση της ζωής και της εργατικής της δύναμης με σκοπό το ξεπέρασμα της κρίσης.

Η εφημερίδα τούχου αποτελεί μια δομή αντιπλοφόρσης των "από τα κάτω" ενάντια στον κυριαρχο λόγο των "από τα πάνω" που εκφράζεται μέσα από τα δελτία των 8, τις αστικές φυλλάδες και την εναλλακτική ενημέρωση των blog. Η "αμερόληπτη" έρευνα/άποψη του δημοσιογράφου, την απομονωμένη εικόνα του φωτογράφου/καμεραμάρη, η κατά λάθος με διασταύρωμένη είδηση και παραπλοφόρση παράγουν μια διαστρεβλωμένη πραγματικότητα και ενημέρωση κομμένη και ραμμένη στα συμφέροντα των αφεντικών. Για τα Μέσα Μαζίκη Ενημέρωση έννοιες όπως κρίση αποκτούν συγκεκριμένους και αναλλοιώνται ορισμούς. Μνημόνια και μέτρα βαφτίζονται μέτρα "εθνικής σωτηρίας", η περαιτέρω ιδιωτικοίσης του πανεπιστημίου extra οικονομικοί πόροι για το ίδρυμα, η καταστροφή του περιβάλλοντος ανάπτυξη, οι μετανάστες υπαίτιοι για τα πάντα, οι απεργίες καταχρηστικές για το "κοινό καλό", οι καταληπίες εστίες ανομίας.

Εμείς από την πλευρά επιλέγουμε να υπερασπιστούμε τους μικρούς ή μεγάλους αγώνες που προκύπτουν είτε συμμετέχουμε είτε όχι μέσα κάντρα στην αστική προπαγάνδα και κειραγώνται των media. Επιδιώκουμε τη σύνδεση και την κυκλοφορία των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που ζητούνται σε μια δημόσια σφαίρα. Προσπαθούμε να κατανοήσουμε και να έρθουμε σε επαφή με τις εμπειρίες, τους προβληματισμούς, τις πρακτικές των αγωνιζόμενων με απότερο στόχο την ανατροφοδοσία των δικών μας αγώνων και εμπειριών.

Επικοινωνία: autopolmix@hotmail.com
aspm.esprivblogs.net

Η πληροφορία, η διαχείριση της και τα κινηματικά μέσα

Η πληροφορία από την γέννηση των κοινωνιών παίζει καθοριστικό ρόλο. Από την «στόμα σε στόμα» διακίνηση της, μέχρι την μαζική πληροφόρηση, έχει πέρασε από μια εξελικτική διαδικασία που από την μία συμβαδίζει με την εξέλιξη των ίδιων των κοινωνιών, και από την άλλη αγαδεικνύει την ιδιαίτερη δυναμική της. Η δυναμική αυτή αντέτειται από την ανάγκη των ατόμων/κοινωνιών να γνωρίζουν, δηλαδή να επεκτείνουν την αντιληφτή τους. Η πληροφόρηση ικανοποιώντας την ανάγκη αυτή δεν αποτελεί ένα στατικό γεγονός, αλλά αντιθέτως, ανάλογα με το περιεχόμενό της, εγειρεί τα αντανακλαστικά του δέκτη καθώς μπορεί να προκαλέσει από χλιαρές μεμονωμένες αντιδράσεις, μέχρι να λειτουργήσει σαν καταλύτης συγκρούσεων στην διάρκη μάχη που δινεται στις κοινωνίες για επαναπροσδιορισμό των συνθηκών σε αυτές.

Οι διάφορες μορφές εξουσίας ανά τους αιώνες, αντιλήφθηκαν πολύ καλά την δυναμική που έχει το καθεστώς της πληροφορίας, γι' αυτό και είναι σε εξέλιξη η συνέχεια προστάθειά τους να την ελέγχουν. Κατέχοντας τα μέσα διακίνησης της, και εντείνοντας με κάθε τρόπο τον διαχωρισμό ανάμεσα στους ρόλους πομπού και δέκτη του σύστημα εξουσίας έχει προσθέσει ένα δηλητηριώδες βέλος στην φαρέτρα του. Πράγματι, εκεί που δεν φτάνει το γκλόμπ και το διακρυόντο του μπάτσου, φτάνει το ψέμα του δημοσιογράφου. Ο παραμορφωτικός φακός των δελτίων των 8, έχει σκοπό να τρομοκρατήσει και εν τέλει να ξέρει με προστάθεια τους να την ελέγχουν. Κατέχοντας τα μέσα διακίνησης της, και εντείνοντας με κάθε δέκτη, χρησιμοποιώντας κάθε δυνατό τέχνασμα για να το πετύχει. Οι στενές σχέσεις των καναλαρχών και των μεγαλεκδότων με τους εκπροσώπους του πολιτικού συστήματος, τα υπέρογκα δάνεια που χορηγούνται στα κανάλια μαζικής κατανάλωσης σε περίοδους «κρίσης», και η καταφανέστατη κυβερνητική προπαγάνδα, δεν αποτελούν ενδείξεις, αλλά πειστήρια ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης εξαπάτησης, δεν ελέγχονται αλλά μοιράζονται

Αλληλεγγύη στο Athens Indymedia, τον 98FM και το ράδιο Ένταση

Πετράλωνα, Θησείο, Μανωλάδα όπων η Βαρβαρότητα γίνεται συνήθεια

Από την αρχή του χρόνου, συνέβησαν, τρία αξιοσημείωτα γεγονότα στον ελληνικό χώρο, ενδεικτικά της περιόδου και της αγριότητάς της, με μια σημασία που κάνει το καθένα από αυτά να ξεπερνά κατά πολύ το όριο του μεμονωμένου περιστατικού.

Στις 11 Ιανουαρίου του 2013, έμερώματα, μακαρώνεται από δύο φασίστες και πετάζει στο Πετράλωνα. Μετά από μετανάστες στη Λουκουμάνη στο Πετράλωνα. Μετά από 17 Μάρτιο στην περιοχή της Μανωλάδας^[1], όπου έκαναν διεκδίκησαν τα δεδουλευμένα διακίνησης μετανάστες. Αποτάσσεται από μπάτσους της δημοτικής αστυνομίας, και καταλήγει νεκρός στις ράγες του πλεκτικού στο θησείο. Ακολουθεί την 17η Μάρτιο στην περιοχή της Μανωλάδας^[1], όπου έκαναν διεκδίκησαν τα δεδουλευμένα διακίνησης μετανάστες. Οι επιστάτες - μπράβοι του αφεντικού απάντησαν πρώτα με απειλές και στη συνέχεια πυροβολώντας τους με καραμπίνα. Τραυματίζονται τριανταπέντε εργάτες από τους οποίους οι οκτώ συβαρά.

Ο Μπαμπάκη Ντιάτε, ο Σαχίτζας Λουκουμάνη και οι εργάτες της Μανωλάδας, βρέθηκαν μετανάστες στην Ελλάδα το 2013 και οι συνθήκες που διαμορφώθηκαν σε αυτόν τον τόπο/χρόνο είναι που κατέστησαν δυνατές και τις 3 συτές δολοφονικές επιθέσεις.

Τα παραπάνω, λοιπόν, περιστατικά τα συνδέουν ένα νήμα εκάθιδρου στην περίπτωση των μετανάστες, αλλά συνέθεταν για την περίπτωση της Πετράλωνα αυτό είναι φανερό, αφού οι δολαρφόνι είναι φασίστες, αλλά τόσο είναι φανερό, ότι επιθέσεις επιτελούνται και των εργάτων στη Μανωλάδα. Γιατί, πριν από αυτές, έχει προηγηθεί η κατασκευή ενός αζιακού και συνειδητικού παραπάνω στην περιοχή της Κρήτης. Το άλλο ακέλαιο, που καθηριστικό, έχει να κάνει με το επίσημο κράτος (μαζί με τη ΜΜΕ), που είναι καλυμμένο με μια ψευδή αντικειμενικότητα που ονομάζεται για "το πρόβλημα με τους μετανάστες που δεν πάει άλλο", για την "υγειονομική βόμβα" που αυτό αποτελεί, και προσφέρει για λύσεις τα πογκρόμα προ την αστυνομία με τον ζεύγος Δία. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, την παρανομοποίησή τους με ότι αυτή συνεπάγεται (εκμετάλευση από την αφεντική τους και από κάθε είδους κυκλώματα, εγκώμιασμό τους στη καρέ και στο καθεστώς παρανομίας). Η φυσικότητα με την οποία γίνονται ανεκτές, αν όχι πολεκτές, από μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, αυτές οι λύσεις, προκύπτει ισχύει στην πράξη για πολλούς, από μεγάλο ποσοστό της πράξης, που δεν έχουν ανατρέψει την εργασία της έδρανης, άμεσα εκμεταλλεύσιμη, πειθαρχημένη και αναλώματα εργαστικού διναρκού. Τότε που ο βάθαστος εκαπονάδων ανθρώπων στη σύνθηση της επιθέσεως προσπαθώντας να μπουν στη χώρα, από θερμόμαυρους ρασιστές που δημάσουν από σωπή και ανοχή, με αποτέλεσμα για γίνονται συνήθεια.

Αν έχουν σημασία οι συνθήκες στο σήμερα, δεν είναι γιατί για πρώτη φορά έγιναν ρασιστικές δολοφονίες και επιθέσεις^[2], αλλά γιατί αυτές την περίπτωση των μετανάστες είναι φανερές, που από δολαρφόνι είναι φασίστες, αλλά τόσο είναι φανερό, ότι επιθέσεις επιτελούνται στην ελληνική κοινωνία με τις επιθέσεις εναντίον των μετανάστες που δεν πάει άλλο", για την τραματικής διαστάσεις. Το άλλο ακέλαιο, που καθηριστικό, έχει να κάνει με το επίσημο κράτος (μαζί με τη ΜΜΕ), που είναι καλυμμένο με μια ψευδή αντικειμενικότητα που ονομάζεται για "το πρόβλημα με τους μετανάστες που δεν πάει άλλο", για την "υγειονομική βόμβα" που αυτό αποτελεί, και προσφέρει για λύσεις τα πογκρόμα προ την αστυνομία με τον ζεύγος Δία. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, την παρανομοποίησή τους με ότι αυτή συνεπάγεται (εκμετάλευση από την αφεντική τους και από κάθε είδους κυκλώματα, εγκώμιασμό τους στη καρέ και στο καθεστώς παρανομίας). Η φυσικότητα με την οποία γίνονται ανεκτές, αν όχι πολεκτές, από μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας, αυτές οι λύσεις, προκύπτει ισχύει στην πράξη για πολλούς, από μεγάλο ποσοστό της πράξης, που δεν έχουν ανατρέψει την εργασία της έδρανης, άμεσα εκμεταλλεύσιμη, πειθαρχημένη και αναλώματα εργαστικού διναρκού. Τότε που ο βάθαστος εκαπονάδων στη σύνθηση της επιθέσεως προσπαθώντας να μπουν στη χώρα, από θερμόμαυρους ρασιστές που δημάσουν από σωπή και ανοχή, με αποτέλεσμα για γίνονται συνήθεια.

δε θα φτιάνουμε εμείς τη ζωή, που την έχουν κάνει αμελητέα κι αναλώσιμη, εμείς θα ακριβύνουμε το θάνατο, τόσο που νά ναι αισθατος κι αδιανάποτος.

(Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης 22/02/2011, από την απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών)

- [1] Στην Μανωλάδα επικράτησαν δυνατοποίησης συνθήκες εργασίας και στο παρελθόν έχουν γίνει και στην ελληνική κοινω